

Zitting 1967-1968 – 9537 (R 640)

Overeenkomst, op 22 augustus 1967 te Warschau ondertekend, inzake economische, industriële en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Volksrepubliek Polen

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 21 maart 1968.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 20 april 1968.

's-Gravenhage, 11 maart 1968.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 22 augustus 1967 te Warschau ondertekende Overeenkomst inzake economische, industriële en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Volksrepubliek Polen (*Trb.* 1967, 125) ¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, hogergenoemde stukken op 21 maart 1968 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Toelichtende nota

Evenals een aantal andere Oosteuropese landen streeft ook de Poolse Volksrepubliek ernaar om naast de gebruikelijke regelingen inzake het internationale handelsverkeer te geraken tot bilaterale overeenkomsten betreffende andere vormen van economische uitwisseling. In dit kader is ter gelegenheid van de onderhandelingen tussen Polen en de Benelux-landen in 1966 te Warschau van Poolse zijde de wens kenbaar gemaakt met het Koninkrijk der Nederlanden besprekingen te openen over de totstandkoming van een overeenkomst op het gebied van economische samenwerking. Op deze Poolse wens is door het Nederlandse bedrijfsleven positief gereageerd.

Zoals de ondergetekenden hebben uiteengezet in de toelichtende nota betreffende de Overeenkomst inzake economische, industriële en technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Socialistische Republiek Roemenië (gedrukt stuk 1967-1968, nr. 9536 R 639), welke overeenkomst nagenoeg dezelfde bepalingen bevat als de onderhavige, wordt bij deze samenwerkingsovereenkomst gedacht aan mogelijkheden van arbeidsverdeling tussen of arbeidsspreiding over bedrijven in elk der beide landen. Zo zouden bijvoorbeeld bepaalde industrieën in het ene land zich kunnen belasten met een gedeelte van het productieproces van zekere goederen, waarvan de productie voor het overige gedeelte door aanverwante bedrijven in het andere land geschiedt; ook is het mogelijk, dat bedrijven in het ene land goederen produceren, die onderdeel gaan uitmaken van of toegevoegd worden aan goederen, die door bedrijven in het andere land worden vervaardigd. Factoren als kosten, het voorhanden zijn van kennis en uitrusting, beschikbare arbeidskrachten en aanwezige orders zouden een dergelijke arbeidsverdeling of -spreiding economisch moeten rechtvaardigen. Voorts gaan de gedachten uit naar een mogelijk gemeenschappelijk optreden met betrekking tot de afzet van aldus geproduceerde produkten en aan een zekere gezamenlijke bedrijfsplanning ten aanzien van research, vorming van deskundigen en aanschaf van uitrusting.

Evenals de bovengenoemde overeenkomst met Roemenië houdt de onderhavige overeenkomst niet meer in dan de principiële bereidheid van de beide regeringen tot een dergelijke samenwerking en bevat zij voorts het kader, binnen hetwelk zelfstandig door ondernemingen in beide landen samenwerking zou kunnen worden gerealiseerd. De onderhavige overeenkomst heeft, evenals die met Roemenië, niet ten doel concrete en uitgewerkte rechten en verplichtingen te creëren.

De overeenkomst is niet in Benelux-verband gesloten. Dergelijke samenwerkingsovereenkomsten lenen zich daartoe min-

der goed, zoals reeds is uiteengezet in de toelichtende nota betreffende de bovengenoemde overeenkomst met Roemenië. Ook de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie heeft met Polen een soortgelijke overeenkomst gesloten.

Zoals uit artikel 1 blijkt, zijn de regeringen in hoofdzaak tot niet meer verplicht dan tot het bevorderen en begunstigen van de economische, industriële en technische samenwerking tussen bedrijven.

In artikel 2 zijn die terreinen van economische samenwerking opgesomd, welke daartoe het meest geëigend zijn. Deze opsomming is niet limitatief: het staat n.l. aan de bedrijven zelf ter beoordeling in welke richting zij initiatieven wensen te ontplooien. Verwacht mag worden, dat door bedrijven in de beide landen mogelijkheden van samenwerking zullen worden onderzocht.

De in artikel 3 ingestelde gemengde commissie zal bestaan uit vertegenwoordigers van overheidsinstanties en particuliere instellingen en bedrijven. Deze commissie zal eventueel kunnen aangeven in welke richting de beoogde samenwerking zou kunnen worden gerealiseerd.

Op de overeenkomsten, leveringen en betalingen, die uit de beoogde samenwerking voortvloeien, zijn de regelingen van toepassing, bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6. Met deze artikelen komt in algemene zin tot uiting, dat de overeenkomst begrepen dient te worden in haar samenhang met de geldende en toekomstige nationale en internationale regelingen op het gebied, waarop zij betrekking heeft, en niet op zich zelf staat.

Met betrekking tot artikel 7 zij aangetekend, dat de regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen medegelding van de overeenkomst voor hun respectieve landen op prijs stellen.

Naar de mening van de ondergetekenden is de overeenkomst te beschouwen als een positief element, niet alleen in de zich geleidelijk ontwikkelende economische relaties tussen de beide landen, doch tevens in de Nederlands-Poolse betrekkingen in het algemeen.

De Minister van Economische Zaken,
L. DE BLOCK.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
DE JONG.